

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2022/C 451/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* . . . . .

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2022/C 451/02

Sprawa C-241/21: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus – Estonia) – I.L./Politsei- ja Piirivalveamet [Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2008/115/WE – Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich – Artykuł 15 ust. 1 – Umieszczenie w ośrodku detencyjnym – Podstawy umieszczenia w ośrodku detencyjnym – Kryterium ogólne oparte na ryzyku, że skuteczne przeprowadzenie wydalenia będzie zagrożone – Ryzyko popełnienia przestępstwa – Skutki stwierdzenia naruszenia i wymierzenia kary – Utrudnienie procesu wydalenia – Artykuł 6 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Ograniczenie prawa podstawowego do wolności – Brak podstawy prawnej – Wymogi jasności, przewidywalności i dostępności – Ochrona przed arbitralnym działaniem] . . . . .

2

2022/C 451/03

Sprawa C-250/21: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Sześć Krajowej Administracji Skarbowej/O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O S.A. [Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Odpłatne świadczenie usług – Zwolnienia – Artykuł 135 ust. 1 lit. b) – Udzielanie kredytów – Umowa o subpartycypację] . . . . .

3

2022/C 451/04	Sprawa C-266/21: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko HV [Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka transportowa – Dyrektywa 2006/126/WE – Artykuł 11 ust. 2 i 4 – Zawieszenie uprawnienia do kierowania pojazdem o napędzie silnikowym – Prawo jazdy wymienione przez państwo członkowskie zwykłego miejsca zamieszkania w ramach wymiany prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie – Odmowa wykonania przez pierwsze państwo członkowskie orzeczenia o zawieszeniu uprawnienia do kierowania pojazdami wydanego przez drugie państwo członkowskie – Obowiązek drugiego państwa członkowskiego nieuznania, na jego terytorium, ważności prawa jazdy, które zostało zawieszona]	3
2022/C 451/05	Sprawa C-293/21: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 6 października 2022 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituanie) – UAB „Vittamed technologijos” w upadłości/Valstybinė mokesčių inspekcija [Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Odliczenia VAT naliczonego – Towary i usługi wykorzystywane przez podatnika do wytwarzania dóbr inwestycyjnych – Artykuły 184 – 187 – Korekta odliczeń – Obowiązek korekty odliczeń VAT w przypadku postawienia tego podatnika w stan likwidacji i wykreślenia go z rejestru podatników VAT]	4
2022/C 451/06	Sprawy połączone C-433/21 i C-434/21: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Agenzia delle Entrate/Contship Italia SpA [Odesłanie prejudycjalne – Podatki bezpośrednie – Swoboda przedsiębiorczości – Podatek dochodowy od osób prawnych – Podatkowy system zapobiegania unikaniu przez spółki fasadowe opodatkowania – Ustalenie dochodu podlegającego opodatkowaniu na podstawie domniemanego minimalnego dochodu – Wyłączenie z zakresu zastosowania tego systemu podatkowego spółek i podmiotów notowanych na krajowych rynkach regulowanych]	5
2022/C 451/07	Sprawa C-436/21: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – flihtright GmbH/American Airlines, Inc. [Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 3 ust. 1 lit. a) – Zakres stosowania – Artykuł 2 lit. f) – h) – Pojęcie „biletu” – Pojęcie „rezerwacji” – Pojęcie „lotu łączonego” – Rezerwacja za pośrednictwem biura podróży – Artykuł 7 – Odszkodowanie przysługujące pasażerom lotniczym w przypadku dużego opóźnienia lotu – Operacja transportowa złożona z kilku lotów różnych obsługujących przewoźników lotniczych – Lot łączony mający wylot z lotniska znajdującego się w państwie członkowskim, międzylądowanie w Szwajcarii i miejsce docelowe w państwie trzecim]	6
2022/C 451/08	Sprawa C-673/21 P: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 6 października 2022 r. – KN/Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) [Odwołanie – Prawo instytucjonalne – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) – Kodeks postępowania – Zarzuty stosowania mobbingu przeciwko członkowi EKES – Dochodzenie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) – Decyzja o zwolnieniu członka z wykonywania obowiązków w zakresie nadzoru i zarządzania personelem – Skarga o stwierdzenie nieważności i o zadośćuczynienie]	6
2022/C 451/09	Sprawa C-383/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 30 marca 2022 r. w sprawie T-35/21, SFD/EUIPO – Allmax Nutrition (ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION), wniesione w dniu 9 czerwca 2022 r. przez SFD S.A.	7
2022/C 451/10	Sprawa C-420/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Törvényszék (Węgry) w dniu 24 czerwca 2022 r. – NW/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság i Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	7
2022/C 451/11	Sprawa C-429/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien (Austria) w dniu 28 czerwca 2022 r. – VK/N1 Interactive Ltd.	8
2022/C 451/12	Sprawa C-528/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Törvényszék (Węgry) w dniu 8 sierpnia 2022 r. – PQ/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság i Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	9
2022/C 451/13	Sprawa C-532/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 9 sierpnia 2022 r. – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj/SC Westside Unicat	10

2022/C 451/14	Sprawa C-563/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria) w dniu 22 sierpnia 2022 r. – SN i LN, reprezentowana przez SN	11
2022/C 451/15	Sprawa C-625/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 13 lipca 2022 r. w sprawie T-227/21, Illumina/Komisja, wniesione w dniu 30 września 2022 r. przez Grail LLC	13
Sąd		
2022/C 451/16	Sprawa T-170/21: Postanowienie Sądu z dnia 13 września 2022 r. – Ben Ali/Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji – Zgon strony skarżącej – Niepodjęcie postępowania przez następców prawnych – Umorzenie postępowania]	14
2022/C 451/17	Sprawa T-130/22: Postanowienie Sądu z dnia 12 września 2022 r. – Biologische Heilmittel Heel/EUIPO – Esi (TRAUMGEL) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego TRAUMGEL – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy Traumeel – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Brak podobieństwa towarów – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]	14
2022/C 451/18	Sprawa T-569/22: Skarga wniesiona w dniu 13 września 2022 r. – QZ/EIB	15
2022/C 451/19	Sprawa T-570/22: Skarga wniesiona w dniu 12 września 2022 r. – Herbert Smith Freehills/Komisja	16
2022/C 451/20	Sprawa T-571/22: Skarga wniesiona w dniu 15 września 2022 r. – Sberbank Europe/SRB	16
2022/C 451/21	Sprawa T-572/22: Skarga wniesiona w dniu 15 września 2022 r. – Sberbank Europe/SRB	17
2022/C 451/22	Sprawa T-619/22: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2022 r. – CMB/Komisja	18
2022/C 451/23	Sprawa T-627/22: Skarga wniesiona w dniu 10 października 2022 r. – Vi.ni.ca./EUIPO – Venica & Venica (agricolavinica. Le Colline di Ripa)	19
2022/C 451/24	Sprawa T-629/22: Skarga wniesiona w dniu 10 października 2022 r. – LAICO/Rada	20
2022/C 451/25	Sprawa T-635/22: Skarga wniesiona w dniu 12 października 2022 r. – Fridman i in./Rada	21
2022/C 451/26	Sprawa T-636/22: Skarga wniesiona w dniu 12 października 2022 r. – U. I. Lapp/EUIPO – Labkable Asia (Labkable Solutions for cables)	21
2022/C 451/27	Sprawa T-640/22: Skarga wniesiona w dniu 13 października 2022 r. – Westpole Belgium i Unisys Belgium/Parlament	22
2022/C 451/28	Sprawa T-641/22: Skarga wniesiona w dniu 12 października 2022 r. – Portigon/SRB	24
2022/C 451/29	Sprawa T-642/22: Skarga wniesiona w dniu 14 października 2022 r. – Yanukowych/Rada	25
2022/C 451/30	Sprawa T-643/22: Skarga wniesiona w dniu 14 października 2022 r. – Yanukowych/Rada	26
2022/C 451/31	Sprawa T-530/20: Postanowienie Sądu z dnia 4 października 2022 r. – Interfloat i GMB/Komisja	27

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2022/C 451/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 441 z 21.11.2022

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 432 z 14.11.2022

Dz.U. C 424 z 7.11.2022

Dz.U. C 418 z 31.10.2022

Dz.U. C 408 z 24.10.2022

Dz.U. C 398 z 17.10.2022

Dz.U. C 389 z 10.10.2022

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus – Estonia) – I.L./Politsei- ja Piirivalveamet

(Sprawa C-241/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2008/115/WE – Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich – Artykuł 15 ust. 1 – Umieszczenie w ośrodku detencyjnym – Podstawy umieszczenia w ośrodku detencyjnym – Kryterium ogólne oparte na ryzyku, że skuteczne przeprowadzenie wydalenia będzie zagrożone – Ryzyko popełnienia przestępstwa – Skutki stwierdzenia naruszenia i wymierzenia kary – Utrudnienie procesu wydalenia – Artykuł 6 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Ograniczenie prawa podstawowego do wolności – Brak podstawy prawnej – Wymogi jasności, przewidywalności i dostępności – Ochrona przed arbitralnym działaniem]

(2022/C 451/02)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: I.L.

Strona pozwana: Politsei- ja Piirivalveamet

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich

należy interpretować w ten sposób, że:

nie pozwala on państwu członkowskiemu zarządzić umieszczenia w ośrodku detencyjnym nielegalnie przebywającego na terenie tego państwa obywatela państwa trzeciego tylko i wyłącznie na podstawie kryterium ogólnego opartego na ryzyku, że skuteczne przeprowadzenie wydalenia będzie zagrożone, w sytuacji gdy nie jest spełniona żadna ze szczególnych podstaw umieszczenia w ośrodku detencyjnym przewidzianych i jasno zdefiniowanych w uregulowaniu mającym na celu przetransponowanie tego przepisu do prawa krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 242 z 21.6.2021.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelnny Sąd Administracyjny – Polska) – Szef Krajowej Administracji Skarbowej/O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O S.A.

(Sprawa C-250/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Odpłatne świadczenie usług – Zwolnienia – Artykuł 135 ust. 1 lit. b) – Udzielanie kredytów – Umowa o subpartycypację]

(2022/C 451/03)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelnny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Strona przeciwna: O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O S.A.

Sentencja

Artykuł 135 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

należy interpretować w ten sposób, że:

pojęcie udzielenia kredytu w rozumieniu tego przepisu obejmuje usługi świadczone przez subpartycypanta na podstawie umowy o subpartycypację, polegające na przekazaniu inicjatorowi finansowania w zamian za wypłatę wpływów z określonych w tej umowie wierzytelności, które pozostają w aktywach inicjatora.

⁽¹⁾ Dz.U. C 289 z 19.7.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko HV

(Sprawa C-266/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka transportowa – Dyrektywa 2006/126/WE – Artykuł 11 ust. 2 i 4 – Zawieszenie uprawnienia do kierowania pojazdem o napędzie silnikowym – Prawo jazdy wymienione przez państwo członkowskie zwykłego miejsca zamieszkania w ramach wymiany prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie – Odmowa wykonania przez pierwsze państwo członkowskie orzeczenia o zawieszeniu uprawnienia do kierowania pojazdami wydanego przez drugie państwo członkowskie – Obowiązek drugiego państwa członkowskiego nieuznania, na jego terytorium, ważności prawa jazdy, które zostało zawieszona]

(2022/C 451/04)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofiyski gradski sad

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

HV

Przy udziale: Sofijska gradska prokuratura

Sentencja

Artykuł 11 ust. 2 w związku z art. 11 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy

należy interpretować w ten sposób, że:

zezwała on państwu członkowskiemu zwykłego miejsca zamieszkania posiadacza prawa jazdy wydanego przez to państwo członkowskie na odmowę uznania i wykonania na swoim terytorium orzeczenia o zawieszeniu uprawnienia do kierowania pojazdami o napędzie silnikowym, przyjętego wobec tego posiadacza przez inne państwo członkowskie ze względu na naruszenie przepisów o ruchu drogowym popełnione na jego terytorium, w tym gdy to prawo jazdy zostało wymienione w ramach wymiany prawa jazdy wydanego uprzednio przez państwo członkowskie, w którym to naruszenie przepisów o ruchu drogowym zostało popełnione.

(¹) Dz.U. C 263 z 5.7.2021.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 6 października 2022 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituanie) – UAB„Vittamed technologijos” w upadłości/Valstybinė mokesčių inspekcija

(Sprawa C-293/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Odliczenia VAT naliczonego – Towary i usługi wykorzystywane przez podatnika do wytwarzania dóbr inwestycyjnych – Artykuły 184 – 187 – Korekta odliczeń – Obowiązek korekty odliczeń VAT w przypadku postawienia tego podatnika w stan likwidacji i wykreślenia go z rejestru podatników VAT]

(2022/C 451/05)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: UAB„Vittamed technologijos”, w likwidacji

Druga strona postępowania: Valstybinė mokesčių inspekcija

przy udziale: Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Sentencja

Artykuły 184–187 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

należy interpretować w ten sposób, że:

podatnik jest zobowiązany do dokonania korekty odliczeń naliczonego podatku od wartości dodanej (VAT) związanego z nabyciem towarów lub usług służących do wytworzenia dóbr inwestycyjnych, w przypadku gdy ze względu na decyzję właściciela lub jedyne go akcjonariusza tego podatnika o postawieniu tego podatnika w stan likwidacji oraz ze względu na wniosek o wykreślenie owego podatnika z rejestru podatników VAT i jego wykreślenie wytworzone dobra inwestycyjne nie były i nigdy nie będą wykorzystywane w ramach działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu. Powody uzasadniające decyzję o postawieniu podatnika w stan likwidacji, a tym samym zaniechanie planowanej działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu, takie jak stale rosnące straty, brak zleceń i wątpliwości akcjonariusza będącego podatnikiem co do rentowności planowanej działalności gospodarczej, nie mają wpływu na spoczywający na podatniku obowiązek dokonania korekty odnośnych odliczeń VAT, skoro podatnik ten ostatecznie nie zamierza już wykorzystywać dóbr inwestycyjnych do celów transakcji podlegających opodatkowaniu.

(¹) Dz.U. C 289 z dnia 19.7.2021.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Agenzia delle Entrate/Contship Italia SpA

(Sprawy połączone C-433/21 i C-434/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki bezpośrednie – Swoboda przedsiębiorczości – Podatek dochodowy od osób prawnych – Podatkowy system zapobiegania unikaniu przez spółki fasadowe opodatkowania – Ustalenie dochodu podlegającego opodatkowaniu na podstawie domniemanego minimalnego dochodu – Wyłączenie z zakresu zastosowania tego systemu podatkowego spółek i podmiotów notowanych na krajowych rynkach regulowanych]

(2022/C 451/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargi kasacyjne: Agenzia delle Entrate

Druga strona w postępowaniach kasacyjnych i strona wnosząca wzajemne skargi kasacyjne: Contship Italia SpA

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które ogranicza zastosowanie podstawy wyłączenia z zastosowania podatkowego systemu zapobiegania unikaniu przez spółki fasadowe opodatkowania do spółek, których papiery wartościowe są przedmiotem obrotu na krajowych rynkach regulowanych, wykluczając z zakresu zastosowania tej podstawy wyłączenia pozostałe spółki, krajowe czy zagraniczne, których papiery wartościowe nie są przedmiotem obrotu na krajowych rynkach regulowanych, ale które są kontrolowane przez spółki i podmioty notowane na zagranicznych rynkach regulowanych.

(¹) Dz.U. C 422 z 18.10.2021.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – flightright GmbH/American Airlines, Inc.

(Sprawa C-436/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 3 ust. 1 lit. a) – Zakres stosowania – Artykuł 2 lit. f) – h) – Pojęcie „biletu” – Pojęcie „rezerwacji” – Pojęcie „lotu łączonego” – Rezerwacja za pośrednictwem biura podróży – Artykuł 7 – Odszkodowanie przysługujące pasażerom lotniczym w przypadku dużego opóźnienia lotu – Operacja transportowa złożona z kilku lotów różnych obsługujących przewoźników lotniczych – Lot łączony mający wylot z lotniska znajdującego się w państwie członkowskim, międzylądowanie w Szwajcarii i miejsce docelowe w państwie trzecim]

(2022/C 451/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: flightright GmbH

Strona przeciwna: American Airlines, Inc.

Sentencja

Artykuł 2 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91

należy interpretować w ten sposób, że:

pojęcie „lotu łączonego” obejmuje operację transportową składającą się z kilku lotów wykonywanych przez różnych obsługujących przewoźników lotniczych, którzy nie są związani żadnym szczególnym stosunkiem prawnym, jeżeli loty te zostały połączone przez biuro podróży, które wystawiło na tę operację fakturę na łączną cenę oraz jeden bilet, w związku z czym pasażer odlatujący z lotniska znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego, który dotarł do miejsca docelowego ostatniego lotu z dużym opóźnieniem, może powołać się na prawo do odszkodowania na podstawie art. 7 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 452 z 8.12.2021.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 6 października 2022 r. – KN/Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES)

(Sprawa C-673/21 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Prawo instytucjonalne – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) – Kodeks postępowania – Zarzuty stosowania mobbingu przeciwko członkowi EKES – Dochodzenie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) – Decyzja o zwolnieniu członka z wykonywania obowiązków w zakresie nadzoru i zarządzania personelem – Skarga o stwierdzenie nieważności i o zadośćuczynienie]

(2022/C 451/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: KN (przedstawiciele: adwokaci M. Aboudi i M. Casado García-Hirschfeld)

Druga strona postępowania: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) (przedstawiciele: X. Chamodraka, M. Pascua Mateo, L. Camarena Januzec i A. Carvajal García-Valdecasas, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Duron)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) KN zostaje obciążony, poza własnymi kosztami postępowania, kosztami poniesionymi przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES).

⁽¹⁾ Dz.U. C 11 z dnia 10.1.2022 r.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 30 marca 2022 r. w sprawie T-35/21, SFD/EUIPO – Allmax Nutrition (ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION), wniesione w dniu 9 czerwca 2022 r. przez SFD S.A.

(Sprawa C-383/22 P)

(2022/C 451/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: SFD S.A. (przedstawiciel: T. Grucelski, adwokat)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 17 października 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania oraz obciążył SFD S.A. własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Törvényszék (Węgry) w dniu 24 czerwca 2022 r. – NW/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság i Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter

(Sprawa C-420/22)

(2022/C 451/10)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NW

Druga strona postępowania: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság i Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 10 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/109/WE⁽¹⁾ z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi, w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) –a także, w niniejszej sprawie, z art. 7 i 24 karty –należy interpretować w ten sposób, że wymaga on, aby organ państwa członkowskiego, który wydał decyzję, w której, z powodu związanego ze względami bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, lub bezpieczeństwa publicznego, nakazuje się cofnięcie uprzednio wydanego zezwolenia na pobyt długoterminowy oraz, aby organ wyspecjalizowany, który nadał informacjom poufny charakter, w każdym przypadku zapewniły zainteresowanemu, obywatelowi państwa trzeciego i jego pełnomocnikowi prawo do zapoznania się, co najmniej, z istotą informacji i danych poufnych lub niejawnych, na których opiera się decyzja wydana na danej podstawie, oraz do wykorzystania tych informacji lub danych w postępowaniu toczącym się w przedmiocie tej decyzji, w przypadku gdy właściwy organ uzna, że przekazanie tych informacji i danych byłoby sprzeczne ze względami bezpieczeństwa narodowego?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, co dokładnie należy rozumieć, w świetle art. 41 i 47 karty, przez „istotę” poufnych zarzutów, do których odwołuje się taka decyzja?
- 3) Czy art. 10 ust. 1 dyrektywy 2003/109, należy interpretować w świetle art. 47 karty w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego orzekający w przedmiocie zgodności z prawem opinii organu wyspecjalizowanego opartej na powodach związanych z informacjami poufnymi lub niejawnymi oraz w przedmiocie decyzji merytorycznej w sprawie cudzoziemców opartej na wspomnianej opinii powinien być właściwy do zbadania zgodności z prawem uznania informacji za poufne (jego konieczności i proporcjonalności), jak również do nakazania, w drodze orzeczenia tego sądu, w przypadku gdy uzna, że poufność ta jest sprzeczna z prawem, aby zainteresowany i jego pełnomocnik mogli poznać i wykorzystać wszystkie informacje, na których oparta została opinia oraz decyzja organów administracji, lub też, jeżeli uzna, że uznanie informacji za poufne jest zgodne z prawem, aby zainteresowany mógł poznać i wykorzystać w prowadzonym w jego sprawie postępowaniu dotyczącym cudzoziemców co najmniej istotę informacji poufnych?
- 4) Czy art. 9 ust. 3 i art. 10 ust. 1 dyrektywy 2003/109 w związku z art. 7, art. 24, art. 51 ust. 1 i art. 52 ust. 1 karty należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym decyzja wydana w sprawach cudzoziemców nakazująca cofnięcie uprzednio wydanego zezwolenia na pobyt długoterminowy stanowi decyzję pozbawioną uzasadnienia, która
  - i) jest oparta wyłącznie na automatycznym odwołaniu do wiążącej i bezwzględnie obowiązującej opinii organu wyspecjalizowanego, która sama również jest pozbawiona uzasadnienia i stwierdza istnienie zagrożenia lub naruszenia związanego z bezpieczeństwem narodowym, bezpieczeństwem publicznym lub porządkiem publicznym, oraz
  - ii) została w związku z tym wydana bez dogłębnego zbadania istnienia, w danym przypadku, względów bezpieczeństwa narodowego, bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego, a także bez uwzględnienia okoliczności indywidualnych oraz przesłanek konieczności i proporcjonalności?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 16, s. 44.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien
(Austria) w dniu 28 czerwca 2022 r. – VK/N1 Interactive Ltd.**

(Sprawa C-429/22)

(2022/C 451/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: VK

Druga strona postępowania: N1 Interactive Ltd.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 593/2008⁽¹⁾ w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) należy interpretować w ten sposób, że prawo państwa, w którym konsument ma swoje zwykłe miejsce pobytu, nie ma zastosowania wtedy, gdy prawo mające zastosowanie na podstawie art. 4, którego zastosowania żąda skarżący i które miałyby zastosowanie, gdyby skarżący nie miał statusu konsumenta, jest korzystniejsze dla skarżącego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz.U. 2008, L 177, s. 6).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Törvényszék
(Węgry) w dniu 8 sierpnia 2022 r. – PQ/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság i Miniszterelnöki
Kabinetirodát vezető miniszter**

(Sprawa C-528/22)

(2022/C 451/12)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PQ

Strona przeciwna: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy art. 20 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”) w związku z art. 7 i 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanego dalej „kartą”) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie praktyce państwa członkowskiego polegającej na wydaniu decyzji nakazującej cofnięcie zezwolenia na pobyt wydanego uprzednio na rzecz obywatela państwa trzeciego – lub decyzji o odrzuceniu jego wniosku o przedłużenie prawa pobytu (w niniejszej sprawie, jego wniosku o wydanie krajowego zezwolenia na pobyt stały) – którego małoletnie dziecko i konkubina są obywatelami państwa członkowskiego Unii i mieszkają w tym państwie, bez uprzedniego zbadania, czy dany członek rodziny, będący obywatelem państwa trzeciego, może powołać się na pochodne prawo pobytu na podstawie art. 20 TFUE?
- b) Czy art. 20 TFUE w związku z art. 7, 24, art. 51 ust. 1 i art. 52 ust. 1 karty należy interpretować w ten sposób, że w zakresie, w jakim na podstawie art. 20 TFUE ma zastosowanie pochodne prawo pobytu, prawo Unii skutkuje tym, że krajowe organy administracyjne i sądowe są zobowiązane stosować również prawo Unii przy wydaniu decyzji w sprawie cudzoziemców dotyczącej wniosku o przedłużenie prawa pobytu (w niniejszej sprawie, wniosku o wydanie krajowego zezwolenia na pobyt stały) oraz przy stosowaniu wyjątków dotyczących bezpieczeństwa narodowego, porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, które są podstawą wspomnianej decyzji, jak również – w przypadku, gdy zostanie wykazane, iż występują takie względy – przy badaniu przesłanek konieczności i proporcjonalności, które uzasadniają ograniczenie w prawie pobytu?
- 2) Czy art. 20 TFUE w związku z art. 47 karty – a także, w niniejszej sprawie, z art. 7 i 24 karty – należy interpretować w ten sposób, że wymaga on, aby organ państwa członkowskiego, który wydał decyzję, w której z powodu związanego ze względami bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, lub bezpieczeństwa publicznego nakazuje się cofnięcie uprzednio wydanego zezwolenia na pobyt długoterminowy lub rozstrzyga się w przedmiocie wniosku o przedłużenie prawa pobytu, oraz aby organ wyspecjalizowany, który nadał informacjom poufny charakter, w każdym przypadku zapewniły zainteresowanemu, obywatelowi państwa trzeciego, i jego pełnomocnikowi prawo do zapoznania się co najmniej z istotą informacji i danych poufnych lub niejawnych, na których opiera się decyzja wydana na wspomnianej podstawie, oraz do wykorzystania tych informacji lub danych w postępowaniu toczącym się w przedmiocie tej decyzji, w przypadku gdy właściwy organ uzna, że przekazanie owych informacji i danych byłoby sprzeczne ze względami bezpieczeństwa narodowego?

- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej – co dokładnie należy rozumieć, w świetle art. 41 i 47 karty, przez „istotę” uznanych za poufne powodów, do których odwołuje się taka decyzja?
- 4) Czy art. 20 TFUE należy interpretować w świetle art. 47 karty w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego orzekający w przedmiocie zgodności z prawem opinii organu wyspecjalizowanego opartej na powodach związanych z informacjami poufnymi lub niejawnymi oraz w przedmiocie zgodności z prawem decyzji merytorycznej w sprawie cudzoziemców opartej na wspomnianej opinii powinien być właściwy do zbadania zgodności z prawem uznania informacji za poufne (jego konieczności i proporcjonalności), jak również do nakazania w drodze orzeczenia tego sądu – w przypadku, gdy uzna, że poufność ta jest sprzeczna z prawem – aby zainteresowany i jego pełnomocnik mogli poznać i wykorzystać wszystkie informacje, na których oparte zostały opinia oraz decyzja organów administracji, lub też – jeżeli stwierdzi, że uznanie informacji za poufne jest zgodne z prawem – aby zainteresowany mógł poznać i wykorzystać w prowadzonym w jego sprawie postępowaniu dotyczącym cudzoziemców co najmniej istotę informacji poufnych?
- 5) Czy art. 20 TFUE w związku z art. 7, art. 24, art. 51 ust. 1 i art. 52 ust. 1 karty należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym decyzja wydana w sprawach cudzoziemców nakazująca cofnięcie uprzednio wydanego zezwolenia na pobyt długoterminowy lub rozstrzygająca w przedmiocie wniosku o przedłużenie prawa pobytu stanowi decyzję pozbawioną uzasadnienia, która
- i) jest oparta wyłącznie na automatycznym odwołaniu do wiążącej i bezwzględnie obowiązującej opinii organu wyspecjalizowanego, która sama również jest pozbawiona uzasadnienia i stwierdza istnienie zagrożenia lub naruszenia związanego z bezpieczeństwem narodowym, bezpieczeństwem publicznym lub porządkiem publicznym, oraz
- ii) została w związku z tym wydana bez dogłębnego zbadania istnienia, w danym przypadku, względów bezpieczeństwa narodowego, bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego, a także bez uwzględnienia okoliczności indywidualnych oraz przesłanek konieczności i proporcjonalności?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj
(Rumunia) w dniu 9 sierpnia 2022 r. – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca,
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj/SC Westside Unicat**

(Sprawa C-532/22)

(2022/C 451/13)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

Druga strona postępowania apelacyjnego: SC Westside Unicat

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 53 dyrektywy VAT⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie również do takich usług jak te będące przedmiotem sporu, a mianowicie usług świadczonych przez studio rozmów video na rzecz zarządcy strony internetowej, polegających na interaktywnych sesjach o charakterze erotycznym, nagrywanych i transmitowanych na żywo za pośrednictwem Internetu (transmisja na żywo treści cyfrowych)?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy, dla celów interpretacji wyrażenia zawartego w art. 53 dyrektywy VAT, a mianowicie „miejsca, w którym te imprezy faktycznie się odbywają”, znaczenie ma miejsce, w którym modele występują przed kamerą internetową, miejsce siedziby organizatora sesji, miejsce, w którym klienci oglądają obrazy filmowe lub czy bierze się pod uwagę inne miejsce niż te wskazane powyżej?

(¹) Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria) w dniu 22 sierpnia 2022 r. – SN i LN, reprezentowana przez SN

(Sprawa C-563/22)

(2022/C 451/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SN i LN, reprezentowana przez SN

Strona przeciwna: Zamestnik-predsedeł na Dyrżawna agencija za beżancite

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z art. 40 ust. 1 dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady] 2013/32/UE (¹) [z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej] wynika, że w wypadku dopuszczenia do rozpatrzenia kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez wnioskodawcę pochodzenia palestyńskiego, bez obywatelstwa, na podstawie jego rejestracji przez UNRWA, w okolicznościach niniejszej sprawy, wskazany w tym przepisie obowiązek właściwych organów uwzględnienia i rozpatrzenia wszystkich okoliczności na poparcie nowych informacji w kolejnym wniosku, interpretowany w związku z art. 12 ust. 1 lit. a) [zdanie] drugie dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady] 2011/95/UE (²) [z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony], obejmuje również obowiązek rozpatrzenia przyczyn, ze względu na które dana osoba opuściła obszar działań UNRWA[,] wraz z nowymi elementami lub okolicznościami będącymi przedmiotem kolejnego wniosku? Czy wykonanie wskazanego obowiązku jest uzależnione od okoliczności, że przyczyny, ze względu na które osoba opuściła obszar działań UNRWA, zostały już rozpatrzone w ramach postępowania dotyczącego pierwszego wniosku o udzielenie ochrony zakończonego wydaniem prawomocnej decyzji odmownej, lecz wnioskodawca nie podniósł i nie przedstawił dowodów na jego rejestrację przez UNRWA?
- 2) Czy z art. 12 ust. 1 lit. a) zdanie drugie dyrektywy 2011/95 wynika, że przewidziana w tym przepisie hipoteza, „jeśli taka ochrona lub pomoc ustały z jakichkolwiek powodów”, ma zastosowanie do osoby pochodzenia palestyńskiego, bez obywatelstwa, zarejestrowanej i otrzymującej pomoc UNRWA w mieście Gaza w zakresie żywności, świadczeń medycznych i kształcenia, bez danych dotyczących istnienia osobistych zagrożeń dla tej osoby, która z własnej woli i legalnie opuściła miasto Gaza, przy istnieniu następujących danych w sprawie:
- ogólna sytuacja w chwili opuszczenia kraju została określona jako bezprecedensowy kryzys humanitarny związany z niedostatkiem żywności, wody pitnej, świadczeń medycznych, leków, problemami z zaopatrzeniem w wodę i elektryczność, uszkodzeniem budynków i infrastruktury, bezrobociem;
  - UNRWA napotyka na trudności związane z udzielaniem pomocy i świadczeniem usług w Gazie, w tym z dostarczaniem żywności i świadczeń medycznych, ze względu na znaczący deficyt budżetu UNRWA i stale zwiększającą się liczbę osób zależnych od pomocy agencji, zaś ogólna sytuacja w Gazie utrudnia działania UNRWA?

Czy należałoby udzielić innej odpowiedzi na to pytanie wyłącznie na podstawie tego, że wnioskodawca jest osobą szczególnie podatną na zagrożenia w rozumieniu art. 20 ust. 3 tej dyrektywy – czyli jest małoletnim dzieckiem?

3) Czy art. 12 ust. 1 lit. a) zdanie drugie dyrektywy 2011/95 należy interpretować w ten sposób, że wnioskodawca ubiegający się o udzielenie ochrony międzynarodowej, palestyński uchodźca zarejestrowany w UNRWA, może wrócić na obszar działań UNRWA, który opuścił, a w szczególności do miasta Gaza, gdy w chwili rozpatrzenia jego skargi na decyzję odmowną przed sądem:

- nie istnieją pewne dane, że ta osoba będzie mogła otrzymać od UNRWA niezbędną pomoc w postaci żywności, świadczeń medycznych, leków i środków medycznych, kształcenia,
- dane dotyczące ogólnej sytuacji w mieście Gaza i UNRWA według stanowiska Wysokiego Komisarza Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) w odniesieniu do wydalenia do Gazy w marcu 2022 r. oceniono jako skłaniające do opuszczenia obszaru działań UNRWA i stanowiące podstawę braku wydalenia,

w tym [w ten sposób że] w wypadku wydalenia wnioskodawca będzie przebywał w godnych warunkach życiowych?

Mając na względzie sytuację w Strefie Gazy we wskazanym momencie i w zakresie, w jakim wnioskodawca ubiegający się o udzielenie ochrony międzynarodowej jest uzależniony od pomocy UNRWA w zakresie żywności, świadczeń medycznych, leków i środków medycznych, czy jego sytuacja osobista jest objęta wykładnią skrajnego ubóstwa w rozumieniu art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, dokonaną w wyroku z dnia 19 marca 2019 r., *Abubacarr Jawo*, C-163/17, EU:C:2019:218, pkt 4 sentencji, biorąc pod uwagę stosowanie i przestrzeganie zasady *non-refoulement* określonej w art. 21 ust. 1 dyrektywy 2011/95 w związku z art. 19 karty w odniesieniu do tego wnioskodawcy?

Biorąc pod uwagę dane dotyczące ogólnej sytuacji w mieście Gaza oraz UNRWA, czy na pytanie dotyczące wydalenia do Gazy należy udzielić odmiennej odpowiedzi wyłącznie na podstawie tego, że wnioskodawca ubiegający się o udzielenie ochrony jest małoletnim dzieckiem, przy uwzględnieniu zapewnienia dobra dziecka i jego dobrobytu oraz rozwoju społecznego, a także jego bezpieczeństwa?

4) W zależności od odpowiedzi udzielonej na pytanie trzecie:

Czy [art.] 12 ust. 1 lit. a) zdanie drugie dyrektywy 2011/95, a konkretnie przewidziane w tym przepisie wyrażenie, że „osoby takie kwalifikuje się tym samym do korzystania ze świadczeń określonych w niniejszej dyrektywie”, w niniejszym wypadku należy interpretować w ten sposób, że:

A) w odniesieniu do wnioskującego o udzielenie ochrony – Palestyńczyka bez obywatelstwa, zarejestrowanego przez UNRWA – ma zastosowanie zasada *non-refoulement* określona w art. 21 ust. 1 dyrektywy 2011/95 w związku z art. 19 karty, ponieważ w wypadku wydalenia do miasta Gaza osoba ta będzie narażona na ryzyko niehumanitarnego i poniżającego traktowania ze względu na możliwość popadnięcia w skrajne ubóstwo, [a także] jest objęta zakresem stosowania art. 15 [lit. b)] dyrektywy 2011/95 w odniesieniu do udzielenia ochrony uzupełniającej,

lub

B) w odniesieniu do wnioskującego o udzielenie ochrony – Palestyńczyka bez obywatelstwa, zarejestrowanego przez UNRWA – zakłada uznanie przez to państwo członkowskie statusu uchodźcy w rozumieniu art. 2 lit. c) tej dyrektywy i przyznanie uprawnień wynikających z tego statusu tej osobie w zakresie, w jakim nie jest ona objęta zakresem stosowania art. 12 ust. 1 lit. b) lub art. 12 ust. 2 i 3 tej dyrektywy, analogicznie do pkt 2 sentencji wyroku z dnia 19 grudnia 2012 r., *Abd El Karem El Kott i in.*, C-364/11, EU:C:2012:826, bez uwzględnienia w odniesieniu do tej osoby okoliczności odnoszących się do art. 15 [lit. b)] dyrektywy 2011/95 związanych z udzieleniem ochrony uzupełniającej?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady] 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 13 lipca 2022 r. w sprawie T-227/21, Illumina/Komisja, wniesione w dniu 30 września 2022 r. przez Grail LLC

(Sprawa C-625/22 P)

(2022/C 451/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Grail LLC (przedstawiciele: D. Little, solicitor, J. Ruiz Calzado, J.M. Jiménez Laiglesia, abogados, A. Giraud, avocat, S. Troch, advocaat)

Druga strona postępowania: Illumina, Inc., Komisja Europejska, Republika Grecka, Republika Francuska, Królestwo Niderlandów, Urząd Nadzoru EFTA

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- unieważnienie i uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2021) 2847 z dnia 19 kwietnia 2021 r. w sprawie COMP/M.10188 – *Illumina/Grail*; powiązanych z nią decyzji Komisji C(2021) 2848 final, C(2021) 2849 final, C(2021) 2851 final, C(2021) 2854 final i C(2021) 2855 final z dnia 19 kwietnia 2021 r.; oraz powiązanej z nią decyzji Komisji z dnia 11 marca 2021 r., w której Komisja poinformowała spółki Illumina i Grail, że otrzymała wniosek o odesłanie i którego skutkiem prawnym zgodnie z art. 22 ust. 4 akapit drugi był zakaz dokonania koncentracji przez spółki Illumina i Grail na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie zarówno w niniejszym postępowaniu, jak i w postępowaniu przed Sądem; oraz
- podjęcie wszelkich innych środków, które Trybunał uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania spółka GRAIL podnosi trzy zarzuty. Zarzut pierwszy koncentruje się na naruszeniach prawa, jakimi jest obarczony zaskarżony wyrok w zakresie wykładni historycznej, kontekstualnej i celowościowej art. 22 rozporządzenia nr 139/2004, w którym to wyroku stwierdzono, że państwa członkowskie mogą złożyć wniosek o odesłanie na podstawie tego przepisu niezależnie od zakresu ich ustawodawstwa krajowego w dziedzinie kontroli koncentracji. Zarzut drugi koncentruje się na naruszeniach prawa, jakich dopuścił się Sąd w swoim wyroku, po pierwsze, nie wywodząc żadnych skutków prawnych z prawidłowego ustalenia, zgodnie z którym wystosowanie do wszystkich państw członkowskich wezwania do złożenia wniosku dotyczącego koncentracji związanej z przejęciem przez spółkę Illumina wyłącznej kontroli nad spółką GRAIL zajęło Komisji „bezzasadnie długi okres czasu”, a po drugie, przeprowadzając analizę prowadzącą do wniosku, że Komisja nie naruszyła przysługującego stronom prawa do obrony w toku postępowania, które doprowadziło do wystosowania wezwania i ostatecznie do przyjęcia decyzji Komisji C(2021) 2847. Wreszcie zarzut trzeci koncentruje się na naruszeniach prawa w zakresie dokonanej w zaskarżonym wyroku oceny uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa wynikających z bezwarunkowych i precyzyjnych zapewnień udzielonych przez komisarza ds. konkurencji / wiceprzewodniczącą Komisji dotyczących tego, kiedy i w jaki sposób Komisja dokona ponownej oceny stosowania art. 22 rozporządzenia nr 139/2004.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”) (Dz.U. 2004, L 24, s. 1).

SĄD

Postanowienie Sądu z dnia 13 września 2022 r. – Ben Ali/Rada

(Sprawa T-170/21) ⁽¹⁾

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji – Zgon strony skarżącej – Niepodjęcie postępowania przez następców prawnych – Umorzenie postępowania]

(2022/C 451/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. de Saint Remy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele L. Vétillard i V. Piessevaux, pełnomocnicy)

Przedmiot

W swojej skardze skarżący wnosi, po pierwsze, na podstawie art. 263 TFUE, o stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2021/55 z dnia 22 stycznia 2021 r. w sprawie zmiany decyzji 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. 2021, L 23, s. 22) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 20021/49 z dnia 22 stycznia 2021 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 101/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. 2021, L 23, s. 5), w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącego, oraz po drugie, na podstawie art. 268 TFUE, naprawienia szkody, jaką miał ponieść w związku z tymi aktami.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 7.6.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 12 września 2022 r. – Biologische Heilmittel Heel/EUIPO – Esi (TRAUMGEL)

(Sprawa T-130/22) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego TRAUMGEL – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy Traumeel – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Brak podobieństwa towarów – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]

(2022/C 451/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Biologische Heilmittel Heel GmbH (Baden-Baden, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Künzel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Ringelhann i J. Ivanauskas, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Esi Srl (Albisola Superiore, Italiae)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie częściowej nieważności i częściową zmianę decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 20 grudnia 2021 r. (sprawa R-813/2021-4).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona jako prawnie oczywiście bezzasadna.
- 2) Biologische Heilmittel Heel GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 25.4.2022.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2022 r. – QZ/EIB

(Sprawa T-569/22)

(2022/C 451/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: QZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i P. Baudoux)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 5 października 2021 r. i z dnia 8 marca 2022 r., w których pozwany zarzuca skarżącemu posiadanie nieusprawiedliwione nieobecności w trzech zaskarżonych okresach;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 3 czerwca 2022 r. oddalającej wniosek skarżącego o rewizję administracyjną i potwierdzającej, iż skarżący posiadał nieusprawiedliwione nieobecności w trzech zaskarżonych okresach;
- zasądzenie od pozwanego zapłaty odszkodowania za szkodę poniesioną przez skarżącego; i
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. W odniesieniu do pierwszego zaskarżonego okresu, skarżący podnosi trzy zarzuty, wskazując na naruszenie zasady pewności prawa i napuszenie art. 3.6 załącznika X do regulaminu pracowniczego, naruszenie obowiązku wskazania przyczyn i prawa do sprawnej administracji, naruszenia obowiązku dbałości.
2. W odniesieniu do drugiego zaskarżonego okresu, skarżący podnosi dwa zarzuty, wskazując na naruszenie obowiązku dbałości i naruszenie art. 2.1 lit. C załącznika do regulaminu pracowniczego.

3. W odniesieniu do trzeciego zaskarżonego okresu, skarżący podnosi jeden zarzut, wskazując, iż pozwany nie był uprawniony do kwestionowania zaświadczenia lekarskiego skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2022 r. – Herbert Smith Freehills/Komisja

(Sprawa T-570/22)

(2022/C 451/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Herbert Smith Freehills LLP (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: P. Wytinck, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności całości decyzji Komisji Europejskiej C(2022) 4816 final z dnia 3 lipca 2022 r., na podstawie art. 4 przepisów wykonawczych do rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 2 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ Komisja nie zapewniła dostępu do informacji z odpowiednich baz danych, które uznaje się za dokumenty objęte zakresem żądań strony skarżącej, a także Komisja nie zidentyfikowała wszystkich dokumentów objętych zakresem żądań strony skarżącej ani nie zapewniła do nich dostępu, włączając w to dokumenty pośrednie zawierające informacje pochodzące z odpowiednich baz danych.
2. Zarzut drugi dotyczy braku uzasadnienia wymaganego zgodnie z art. 296 TFEU.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2022 r. – Sberbank Europe/SRB

(Sprawa T-571/22)

(2022/C 451/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sberbank Europe AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: O. Behrends, adwokat)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji SRB z dnia 5 lipca 2022 r. (SRB/EES/2022/37), mocą której SRB określiła koszty związane z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją chorwackiej spółki zależnej strony skarżącej oraz poleciła Narodowemu Bankowi Chorwacji odliczyć takie koszty od ceny nabycia należnej stronie skarżącej;

— obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżona decyzja zawiera błędy proceduralne i materialne z powodu następujących szczególnych uchybień w niej zawartych:

- Zaskarżona decyzja narusza art. 22 ust. 6 i art. 28 ust. 2 rozporządzenia SRM ⁽¹⁾, ponieważ: a) koszty nie stanowią uzasadnionych kosztów właściwych poniesionych w związku z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w związku z wykonaniem uprawnień w tym zakresie; b) SRB nie podjęła właściwej decyzji co do sposobu, w jaki koszty są przez nią odzyskiwane oraz powinna była obciążyć kosztami instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a zatem pośrednio nabywcę; c) art. 28 ust. 2 rozporządzenia SRM zezwala jedynie SRB na wydawanie krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrukcji dotyczących aspektów wykonania programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podczas gdy koszty, do których odnosi się zaskarżona decyzja są kosztami związanymi z postępowaniem prowadzącym do wydania decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz d) rozporządzenie SRM nie upoważnia SRB do uzyskania porady prawnej lub innej porady na koszt jednostki poddanej nadzorowi lub jej udziałowców.
- Odwołanie się do zewnętrznych doradców narusza art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który stanowi, że każdy ma prawo do bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrzenia swojej sprawy przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii, a nie przez zewnętrznych doradców.
- Koszty, którymi została obciążona strona skarżąca na mocy zaskarżonej decyzji zostałyby w każdym razie pokryte przez regularne składki na wydatki administracyjne SRB wnoszone przez każdą nadzorowaną instytucję.
- Ze szczególnych zasad umożliwiających odzyskanie kosztów z tytułu doradztwa prawnego w określonych okolicznościach wynikałoby *a contrario*, że takie koszty co do zasady nie mogą być odzyskane.
- Koszty nie zostały poniesione we właściwy i racjonalny sposób.
- Niektóre koszty dotyczą kwestii związanych z prawem chorwackim. Wyłącznie krajowe władze i krajowe organy sądowe są upoważnione do wykładni i stosowania prawa chorwackiego.
- Niektóre koszty dotyczą kwestii związanych z sankcjami, które nie są objęte uprawnieniami SRB.

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżona decyzja jest oparta na decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która jest niezgodna z prawem pod względem proceduralnym i materialnym oraz poddana została kontroli w sprawie T-524/22.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2022 r. – Sberbank Europe/SRB

(Sprawa T-572/22)

(2022/C 451/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sberbank Europe AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: O. Behrends, adwokat)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji SRB z dnia 5 lipca 2022 r. (SRB/EES/2022/36), mocą której SRB określiła koszty związane z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją słoweńskiej spółki zależnej strony skarżącej oraz poleciła Bankowi Słowenii odliczyć takie koszty od ceny nabycia należnej stronie skarżącej;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżona decyzja zawiera błędy proceduralne i materialne z powodu następujących szczególnych uchybień w niej zawartych:
  - Zaskarżona decyzja narusza art. 22 ust. 6 i art. 28 ust. 2 rozporządzenia SRM⁽¹⁾, ponieważ: a) koszty nie stanowią uzasadnionych kosztów właściwych poniesionych w związku z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w związku z wykonaniem uprawnień w tym zakresie; b) SRB nie podjęła właściwej decyzji co do sposobu, w jaki koszty są przez nią odzyskiwane oraz powinna była obciążyć kosztami instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a zatem pośrednio nabywcę; c) art. 28 ust. 2 rozporządzenia SRM zezwala jedynie SRB na wydawanie krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrukcji dotyczących aspektów wykonania programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podczas gdy koszty, do których odnosi się zaskarżona decyzja są kosztami związanymi z postępowaniem prowadzącym do wydania decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz d) rozporządzenie SRM nie upoważnia SRB do uzyskania porady prawnej lub innej porady na koszt jednostki poddanej nadzorowi lub jej udziałowców.
  - Odwołanie się do zewnętrznych doradców narusza art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który stanowi, że każdy ma prawo do bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrzenia swojej sprawy przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii, a nie przez zewnętrznych doradców.
  - Koszty, którymi została obciążona strona skarżąca na mocy zaskarżonej decyzji zostałyby w każdym razie pokryte przez regularne składki na wydatki administracyjne SRB wnoszone przez każdą nadzorowaną instytucję.
  - Ze szczególnych zasad umożliwiających odzyskanie kosztów z tytułu doradztwa prawnego w określonych okolicznościach wynikałoby *a contrario*, że takie koszty co do zasady nie mogą być odzyskane.
  - Koszty nie zostały poniesione we właściwy i racjonalny sposób.
  - Niektóre koszty dotyczą kwestii związanych z prawem słoweńskim. Wyłącznie krajowe władze i krajowe organy sądowe są upoważnione do wykładni i stosowania prawa słoweńskiego.
  - Niektóre koszty dotyczą kwestii związanych z sankcjami, które nie są objęte uprawnieniami SRB.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżona decyzja jest oparta na decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która jest niezgodna z prawem pod względem proceduralnym i materialnym oraz poddana została obecnie kontroli w sprawie T-523/22.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2022 r. – CMB/Komisja

(Sprawa T-619/22)

(2022/C 451/22)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: CMB Colorex Master Batches BV (Helmond, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat M. Wolf)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2022) 5829 final z dnia 5 sierpnia 2022 r. nakazującej odzyskanie od CMB Colorex Master Batches do dnia 16 sierpnia 2022 r. kwoty głównej 125 166,68 EUR wraz z odsetkami w kwocie 24 592,68 EUR, to jest łącznej kwoty 149 759,36 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: roszczenie zostało już zaspokojone.
2. Zarzut drugi: naruszenie traktatów lub norm prawa odnoszących się do jego stosowania.
  - Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa Unii roszczenie uległo już przedawnieniu.
3. Zarzut trzeci: błędne określenie roszczenia.
  - Zaskarżona decyzja została sporządzona bez zachowania wymaganej staranności.

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2022 r. – Vi.ni.ca./EUIPO – Venica & Venica (agricolavinica. Le Colline di Ripa)

(Sprawa T-627/22)

(2022/C 451/23)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Vi.ni.ca. Srl – soc. agr. (Ripalimosani, Włochy) (przedstawiciel: adwokat S. Di Pardo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Venica & Venica di Gianni e Giorgio Venica Ss soc. agr. (Dolegna del Collio, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „agricolavinica. Le Colline di Ripa” w kolorach: białym, czarnym, czerwonym i zielonym – unijny znak towarowy nr 18 196 079

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 lipca 2022 r. w sprawie R 90/2022-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności lub w każdym razie zmianę zaskarżonej decyzji, stwierdzającą ważność zakwestionowanego znaku towarowego „agricolavinica. Le Colline di Ripa”, ponieważ nie przypomina on wcześniejszego znaku towarowego VENICA ani pod względem wizualnym, ani fonetycznym, ani koncepcyjnym, a także nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do rozpatrywanych znaków towarowych;
- obciążenie strony pozwanej i drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2022 r. –LAICO/Rada**(Sprawa T-629/22)**

(2022/C 451/24)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Libyan African Investment Company (LAICO) (Trypolis, Libia) (przedstawiciele: adwokaci A. Bahrami i N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2022/1315 z dnia 26 lipca 2022 r. zmieniającej decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii ⁽¹⁾, w zakresie, w jakim na jej podstawie pozostawiono nazwę Libyan african Company (LAICO) w wykazie podmiotów zawartym w załączniku IV do decyzji Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii i uchylającej decyzję 2011/137/WPZiB ⁽²⁾;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/1308 z dnia 26 lipca 2022 r. ⁽³⁾, w sprawie wykonania art. 21 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 204/2011 ⁽⁴⁾, w zakresie, w jakim pozostawia ono nazwę LAICO w wykazie podmiotów znajdującym się w załączniku III do rozporządzenia Rady (UE) 2016/44;
- obciążenie Rady kosztami postępowania i innymi kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku ze skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia decyzji Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. i rozporządzenia Rady (UE) 2016/44 z dnia 1 stycznia 2016 r.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Radę obowiązku poddawania przeglądowi wszystkich środków ograniczających w celu upewnienia się, że nadal przyczyniają się one do realizacji zadeklarowanych celów.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędu w ocenie lub ewentualnie oczywistego błędu w ocenie popełnionego przy pozostawieniu nazwy strony skarżącej w wykazie podmiotów objętych środkami ograniczającymi. Powód pozostawienia nazwy strony skarżącej w spornych wykazach pozostaje w sprzeczności z ogólnym kryterium umieszczenia w wykazie. Rada uchybiła ciężącemu na niej obowiązkowi zapewnienia, by powód pozostawienia nazwy strony skarżącej w wykazie podmiotów objętych środkami ograniczającymi był zgodny z ogólnym kryterium takiego umieszczenia przewidzianym w art. 9 ust. 2 lit. b) decyzji Rady (WPZiB) 2015/1333.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

6. Zarzut szósty dotyczący niedostatecznej i wewnętrznie sprzecznej zmiany uzasadnienia: naruszenie obowiązku uzasadnienia, naruszenie art. 296 TFUE, naruszenie istotnych wymogów proceduralnych oraz prawa do skutecznego środka prawnego.

- (¹) Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2022/1315 z dnia 26 lipca 2022 r. wykonująca decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (Dz.U. 2022, L 198, s. 19).
- (²) Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylająca decyzję 2011/137/WPZiB (Dz.U. 2015, L 198, s. 19).
- (³) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/1308 z dnia 26 lipca 2022 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (Dz.U. 2022, L 198, s. 1).
- (⁴) Rozporządzenie Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 204/2011 (Dz.U. 2016 L 12, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2022 r. – Fridman i in./Rada

(Sprawa T-635/22)

(2022/C 451/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Michaił Fridman (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Petr Aven (Virginia Water, Zjednoczone Królestwo), German Khan (Londyn) (przedstawiciele: adwokaci T. Marembert i A. Bass)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) 2022/1273 z dnia 21 lipca 2022 r. dotyczącego zmiany rozporządzenia (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (¹) w zakresie dotyczącym skarżących;

i

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku podstawy prawnej. Zdaniem skarżących Rada nie może nakładać obowiązków pozytywnych, tym bardziej tak dotkliwych, na podmioty, wobec których stosuje sankcje.
2. Zarzut drugi dotyczący braku podstawy prawnej oraz naruszenia art. 4, 5, 25 i 40 TUE, a także art. 3, 4, 82, 83 i 215 TFUE. Skarżący podnoszą w tym względzie, że zobowiązując państwa członkowskie do uznania za obchodzenie sankcji każdego uchybienia wprowadzonemu przez nią obowiązkowi ujawnienia posiadanego majątku, Rada – która wiedziała, że 25 z 27 państw członkowskich penalizuje obchodzenie sankcji – przypisała sobie rolę ustawodawcy w sprawach karnych.

(¹) Dz.U. 2022, L 194, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2022 r. – U. I. Lapp/EUIPO – Labkable Asia (Labkable Solutions for cables)

(Sprawa T-636/22)

(2022/C 451/26)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: U. I. Lapp GmbH (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Ingerl i M. Ringer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Labkable Asia Ltd (Kowloon, Hong Kong, Chiny)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „Labkable Solutions for cables” – zgłoszenie nr 18 123 696

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 lipca 2022 r. w sprawie R 1894/2021-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji polegającą na oddaleniu odwołania wniesionego przez drugą stronę w postępowaniu przed izbą odwoławczą;
- tytułem ewentualnym – stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 94 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2022 r. – Westpole Belgium i Unisys Belgium/Parlament

(Sprawa T-640/22)

(2022/C 451/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strony skarżące: Westpole Belgium (Vilvoorde, Belgia), Unisys Belgium (Machelen, Belgia) (przedstawiciel: adwokat A. Vercruysse)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej w sprawie:
  - udzielenia zamówienia na część 7 zamówienia zatytułowanego „PE/ITEC-ITS19-External Provision of IT Services” trzem pierwszym, wskazanym poniżej oferentom:
    - pozycja 1: OneCode – konsorcjum, którego liderem jest NTT Data Spain S.L.U. oddział w Belgii, a uczestnikami są ARHS Developments S.A., SWORTechnologies S.A. i SOGETI Luxembourg SA; siedziba konsorcjum: B-1000 Bruxelles (Belgia), rue de Spa 8;

- pozycja 2: Konsorcjum APC – konsorcjum, którego liderem jest spółka Atos Luxembourg PSF, a uczestnikami są PWC EU Services i Computer Resources International Luxembourg; siedziba konsorcjum: L-3364 Leudelange (Luksemburg), rue Château d'Eau 12;
- pozycja 3: FACIT Consortium – konsorcjum, którego liderem jest CTG IT Solutions S.A., a uczestnikami są Fujitsu Technology Solutions N.V./S.A., Netcompany Intrasoft S.A., i AXIANSEU – DIGITAL SOLUTIONS S.A., siedziba konsorcjum: L-8070 Bertrange (Luksemburg), rue Mérovingiens 7;
- nieudzielenia tego zamówienia konsorcjum InfraExpert, do którego należą skarżące, utworzonemu w celu złożenia oferty w ramach spornego postępowania w sprawie udzielenia zamówienia, a także podpisania i wykonania umowy ramowej oraz umów szczegółowych, które mogą zostać podpisane w następstwie udzielenia zamówienia – decyzja o odmowie udzielenia zamówienia została doręczona skarżącym listem poleconym z dnia 3 października 2022 r., o sygnaturze GEDA (2022) 27063;
- tytułem żądania ewentualnego, przed wydaniem orzeczenia, w razie uznania przez Sąd, że niezbędne mu są dalsze informacje;
- nakazanie pozwanej przedstawienia następujących dokumentów:
  - decyzji w sprawie „nietypowych okoliczności związanych z możliwą sytuacją wykluczenia wielu oferentów”, do których odwołano się we wnioskach o przedłużenie okresu ważności ofert złożonych przez pozwaną w ramach spornego postępowania o udzielenie zamówienia;
  - oświadczenia konsorcjum OneCode lub NTT Data Spain S.L.U., oddział w Belgii;
  - uzasadnienia wykluczenia EVERIS S.L.U. z części 3 i 8 spornego postępowania;
  - odpowiedzi wybranych w spornym postępowaniu wykonawców na część C „Kwestionariusza studium technicznego” Technical specifications;
  - odpowiedzi (kwestionariusz + tabela Excel cen) wybranych wykonawców w załączniku II do Technical specifications „formularz oceny cen (części 1–10) – a przynajmniej fragmentów istotnych dla części 7.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący prawdopodobnego naruszenia art. 136 i 140 rozporządzenia 2018/1046⁽¹⁾. Skarżące podnoszą, że pozwana nie uwzględniła decyzji administracyjnych i orzeczeń sądowych wydanych w odniesieniu do członka konsorcjum znajdującego się na pierwszej pozycji wśród oferentów.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 160 rozporządzenia 2018/1046. Skarżące uważają, że nie odrzucając co najmniej jednej rażąco niskiej oferty, pozwana niezgodnie z prawem odrzuciła ofertę skarżących.
3. Zarzut trzeci dotyczący zastrzeżeń co do oceny technicznej i możliwego naruszenia art. 160 rozporządzenia nr 2018/1046 również w tym zakresie. Wnoszące odwołanie podnoszą w szczególności, że ocena techniczna ofert, mająca wagę 70 % wśród kryteriów udzielenia zamówienia, opiera się na zbyt subiektywnych ocenach, aby mogła podlegać poważnej kontroli Sądu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2022 r. – Portigon/SRB**(Sprawa T-641/22)**

(2022/C 451/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Portigon AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: D. Bliesener, V. Jungkind i F. Geber, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Wnioski

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 25 lipca 2022 r. w sprawie obliczenia składek *ex ante* na rzecz Jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za rok składkowy 2017 (SRB/ES/2022/41) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej;
- zawieszenie postępowania na podstawie art. 69 lit. c) i d) regulaminu postępowania przed Sądem do czasu wydania prawomocnego rozstrzygnięcia w przedmiocie skarg w sprawach: T-413/18 ⁽¹⁾, T-481/19 ⁽²⁾, T-339/20 ⁽³⁾, T-424/20 ⁽⁴⁾ i T-360/21 ⁽⁵⁾ albo do czasu zakończenia tych postępowań w inny sposób;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Pierwszy zarzut: naruszenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 ⁽⁶⁾, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/81 ⁽⁷⁾ i traktatu FUE ze względu na objęcie skarżącej obowiązkiem uiszczenia składki na rzecz funduszu
  - Pozwana niesłusznie nałożyła na skarżącą obowiązek uiszczenia składki, ponieważ rozporządzenie nr 806/2014 i dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ⁽⁸⁾ nie przewidują obowiązku uiszczania składek przez podmioty znajdujące się w likwidacji.
  - Prawodawca nie powinien był opierać obowiązku uiszczania składek na art. 114 TFUE. Przepisy harmonizujące składki na poziomie Unii nie ułatwiają ani korzystania z podstawowych swobód ani nie eliminują istotnych zakłóceń konkurencji w odniesieniu do podmiotów, które wyczoły się z rynku.
  - Pozwana niesłusznie nałożyła na skarżącą obowiązek uiszczenia składki, ponieważ podmiot ten nie jest narażony na ryzyko, iż jego likwidacja jest wyłączona przez rozporządzenie nr 806/2014 i nie odgrywa on żadnej roli w kontekście stabilności systemu finansowego.
  - Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 2015/63 ⁽⁹⁾ narusza art. 114 TFUE oraz art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE jako istotne uregulowanie (art. 290 ust. 1 zdanie drugie TFUE).
2. Zarzut drugi: naruszenie art. 41 ust. 2 lit. c) i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”). Karta) w zakresie, w jakim metoda obliczania nie pozwala na pełne uzasadnienie obliczenia składek. Rozporządzenie delegowane (UE) 2015/63 jest częściowo bezskuteczne.
3. Zarzut trzeci: naruszenie art. 16 i 20 karty, ponieważ ze względu na szczególną sytuację skarżącej zaskarżona decyzja narusza ogólną zasadę równości i prawo podstawowe wolności prowadzenia działalności gospodarczej.

4. Zarzut czwarty: naruszenie zasady pewności prawa ze względu na to, że wydanie zaskarżonej decyzji z mocą wsteczną było niezgodne z prawem.
5. Zarzut piąty: naruszenie istotnych wymogów formalnoprawnych ze względu na to, że pozwana nie wysłuchała skarżącej w wystarczającym stopniu przed wydaniem zaskarżonej decyzji i niewystarczająco uzasadniła swoją decyzję.
6. Zarzut szósty (pomocniczo): utworzenie przez pozwaną trzech kategorii w ramach wskaźnika zatytułowanego „Przynależność do instytucjonalnego systemu ochrony” jest niezrozumiałe.
7. Zarzut siódmy (pomocniczo): naruszenie art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014 w związku z art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE w zakresie, w jakim przy obliczaniu kwoty składki pozwanej zobowiązania bez ryzyka powinny być zostać wyłączone z zakresu relewantnych zobowiązań.
8. Zarzut ósmy (pomocniczo): naruszenie art. 70 ust. 6 rozporządzenia nr 806/2014 w związku z art. 5 ust. 3 i 4 rozporządzenia delegowanego 2015/63, ponieważ pozwany błędnie obliczył składki skarżącej na podstawie wartości brutto umów dotyczących instrumentów pochodnych.
9. Zarzut dziewiąty (pomocniczo): naruszenie art. 70 ust. 6 rozporządzenia nr 806/2014 w związku z art. 6 ust. 8 lit. a) rozporządzenia delegowanego 2015/63, ponieważ pozwana niesłusznie uznała skarżącą za podmiot w reorganizacji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2018, C 294, s. 41.

⁽²⁾ Dz.U. 2019, C 305, s. 60.

⁽³⁾ Dz.U. 2020, C 240, s. 34.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2020, C 279, s. 70.

⁽⁵⁾ Dz.U. 2021, C 320, s. 53.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (UE) nr 806/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r. określające jednolite warunki stosowania rozporządzenia (UE) nr 806/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 15, s. 1).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE, i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie delegowane (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2022 r. – Yanukowych/Rada

(Sprawa T-642/22)

(2022/C 451/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Sankt Petersburg, Rosja) (przedstawiciel: B. Kennelly, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/1355 z dnia 4 sierpnia 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/1354 z dnia 4 sierpnia 2022 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽²⁾, w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego. Skarżący wnosi również o zwrot kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi jeden zarzut dotyczący tego, że Rada popełniła oczywiste błędy w ocenie uznając, że kryterium umieszczenia jego nazwiska w wykazie zostało spełnione. W szczególności Rada przyjęła jako prawdziwe, bez żadnej próby weryfikacji, niepoparte dowodami i w dużej mierze historyczne twierdzenia lub nawet opinie różnych mediów, których wiarygodność jest wątpliwa. Rada przedstawiła te zarzuty i oskarżenia jako dowiedzione, pomimo licznych nieścisłości i niespójności wskazanych przez skarżącego w jego uwagach. Rada powinna była przeprowadzić dodatkowe dochodzenie oraz przeprowadzić odpowiednie badanie zasadności, wiarygodności i rzetelności informacji i dowodów, na których się oparła, lecz tego nie uczyniła. W konsekwencji brak jest wystarczająco solidnej podstawy faktycznej dla sankcji nałożonych w sierpniu 2022 r., w związku z czym należy stwierdzić ich nieważność.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 204 I, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 204 I, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2022 r. – Yanukowych/Rada

(Sprawa T-643/22)

(2022/C 451/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Viktor Fedorovich Yanukovich (Rostów nad Donem, Rosja) (przedstawiciel: B. Kennelly, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/1355 z dnia 4 sierpnia 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/1354 z dnia 4 sierpnia 2022 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽²⁾, w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego. Skarżący wnosi również o zwrot kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi jeden zarzut dotyczący tego, że Rada popełniła oczywiste błędy w ocenie uznając, że kryterium umieszczenia jego nazwiska w wykazie zostało spełnione. W szczególności Rada przyjęła jako prawdziwe, bez żadnej próby weryfikacji, niepoparte dowodami i w dużej mierze historyczne twierdzenia lub nawet opinie różnych mediów, których wiarygodność jest wątpliwa. Rada przedstawiła te zarzuty i oskarżenia jako dowiedzione, pomimo licznych nieścisłości i niespójności wskazanych przez skarżącego w jego uwagach. Rada powinna była przeprowadzić dodatkowe dochodzenie oraz przeprowadzić odpowiednie badanie zasadności, wiarygodności i rzetelności informacji i dowodów, na których się oparła, lecz tego nie uczyniła. W konsekwencji brak jest wystarczająco solidnej podstawy faktycznej dla sankcji nałożonych w sierpniu 2022 r., w związku z czym należy stwierdzić ich nieważność.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 204 I, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 204 I, s. 1.

Postanowienie Sądu z dnia 4 października 2022 r. – Interfloat i GMB/Komisja**(Sprawa T-530/20) ⁽¹⁾**

(2022/C 451/31)

Język postępowania: niemiecki

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 329 z 5.10.2020.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL